

[Alfred Jensen.]

man bør se at få dette problem løst; men spørgsmålet er så, om det forslag, der her er fremsat, er den løsning, man kan ønske.

Ministeren har allerede gjort opmærksom på de saglige vanskeligheder, der vil være forbundet med realiseringen af en sådan tanke, hvis lovforslaget skulle blive ophøjet til lov. Jeg forstår så udmærket de betænkeligheder, der er blevet gjort gældende; enhver, der har læst dette lovforslag og bemærkningerne hertil, måtte have sådanne anelser, selvom man ikke var i besiddelse af de eksempler og den indsigt i administrationen, som ministeren har.

Jeg deler de betænkeligheder, ministeren har givet udtryk for med hensyn til administrationen og også vedrørende lovforslagets overskuelighed. Jeg har ligesom ministeren en opfattelse af, at det vil blive meget vanskeligt for den enkelte skatteyder at finde ud af, om han har fordel ved at forudbetale skattebeløb. Hertil kommer også en anden betænkelighed, som jeg har bemærket at også andre ordførere har gjort gældende, og det er den, at selvom en skatteyder kunne overskue den fordelagtige virkning af at forudbetale skatten af en merindkomst, er skatteyderne så i alle tilfælde i stand til at præstere en sådan forudbetaling? Jeg tror ikke, at det store flertal af skatteydere, der som følge af pengeforringelsen får deres indtægter forøget, vil være i stand til at forudbetale skattebeløb af en på denne måde forøget indkomst. Mangfoldige står i den situation, at de har brug for hver eneste øre, de tjener ekstra. Det er ikke frådseri eller vanrøgt af de midler, borgerne har, der gør, at de ser sig nødsaget til at anvende dem, efterhånden som de indkommer. Det er kun få, der er stillet således, at de er i stand til at forudbetale skat, før de næsten er tvunget til det. Derfor betragter jeg et forslag som dette som udtryk for, at man vil hjælpe dem, som egentlig er relativt godt stillet. Nu kan dette naturligvis også være et ædelt formål, men det forekommer mig, at dér, hvor man først og fremmest bør sætte ind, hvis man skal lave hjælpeforanstaltninger, må være overfor dem, der er dårligst stillet, og jeg tror ikke, de får megen mulighed for at udnytte de fordele, der ville være ved en sådan

ordning, selvom den iøvrigt blev lavet, så den var overskuelig.

Dernæst nærer jeg de samme betænkeligheder, som det ærede medlem hr. Hans Knudsen fremførte: ordningen vil kunne give anledning til misbrug; til spekulation. Det tror jeg man også bør tage i betragtning.

Vi betragter altså ikke det foreliggende forslag som egnet til at løse problemet om merindkomstbeskatningen. Det er et spørgsmål, når alt kommer til alt, om dette problem til trods for, at det er kompliceret nok i forvejen, egentlig ikke hænger sammen med den store skatteudskrivning, vi har. Jeg bemærkede, at det ærede medlem hr. Axel Sørensen startede med at sige, at folk i almindelighed siger, at det kan ikke betale sig at tjene penge, for skatten tager det hele. Jeg kender også disse vendinger, men, bortset fra en vis øjeblikkelig ophidselse, kender jeg ingen, der giver afkald på at tjene penge, selvom de skal betale skat af dem, og det er faktisk lige meget, om de kun tjener lidt, eller de har en stor indkomst; de maser på for at tjene mere; så det må nok kunne betale sig at tjene penge, selvom man skal betale skat deraf.

Spørgsmålet er, om beskatningen af de små indkomster ikke er for stor. Det er vel her, man skal sætte ind. Det er i hovedsagen de små og mellemstore indkomster, der er tænkt på — sådan har jeg da forstået det — og hvis man virkelig vil hjælpe dem, må man tage alvorligt fat på at løse selve spørgsmålet om skatteudskrivningens størrelse og skattetrykket på de små indkomster. Den kommunistiske gruppe kan ikke se anderledes på det, end at spørgsmålet om merindkomstbeskatningen står i forbindelse med spørgsmålet om en ændring af skattebyrdens fordeling på befolkningen. Jeg tror, man må tage det problem med i betragtning, og så rører man ret naturligt også ved spørgsmålet om skattefradragsretten. Jeg forstår så udmærket, at de ærede forslagsstillere, der taler for at hjælpe personer, der er relativt godt stillet, ikke ønsker fradragsretten afskaffet, for det vil jo betyde, at man får mulighed for at lægge en større del af skattebyrden på de store indkomster end nu. Nu siger ærede medlemmer her fra talerstolen, at der i befolk-